

บทที่ 3

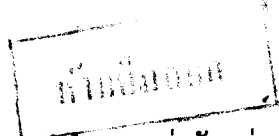
วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในด้านความมุ่งหมายทางการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านหลักสูตร หรือสาขาวิชา ด้านบทบาทของคณะหรือมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านทั่ว ๆ ไป

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2537 ทั้งหมดจำนวน 145 คน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขา และสถานภาพการเป็น นักศึกษา

สาขา	จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	รวม
	ภาคปกติ	ภาคพิเศษ	
เทคโนโลยีทางการศึกษา	9	28	37
จิตวิทยาการศึกษา	16	-	16
การวัดและประเมินผลการศึกษา	7	-	7
บริหารการศึกษา	-	25	25
หลักสูตรและการสอน	5	-	5
การประถมศึกษา	7	24	31
วิทยาศาสตร์ศึกษา	7	-	7
การแนะแนวและการให้คำปรึกษา	17	-	17
รวม	68	77	145

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษามัธยมศึกษาต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทโดยศึกษาจาก เอกสาร ตำราบทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแรงจูงใจความต้องการ พฤติกรรมของมนุษย์ และการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบข่าย และประเด็นของคำถาม

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อาชีพ ระยะเวลาหลังจากที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพการเป็นนักศึกษาและสาขาวิชาเอก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามัธยมศึกษาต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ลักษณะแบบสอบถามเป็น แบบมาตรจัดอันดับ แบบจัดอันดับโดยตรง (ชัยพร วิชาวุธ, 2522) ซึ่งจำแนกออกเป็น 6 ด้านดังนี้คือ

1. ด้านความความมุ่งหมายทางการศึกษาต่อของนักศึกษา
2. ด้านเหตุผลส่วนตัว
3. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา
4. ด้านบทบาทของคณะหรือมหาวิทยาลัย
5. ด้านอาจารย์ผู้สอน
6. ด้านทั่วไป

ในการตอบแบบสอบถามนั้น กำหนดให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วพิจารณาใส่หมายเลขเรียงตามลำดับความสำคัญในปัจจัยแต่ละด้าน ดังนี้

หมายเลข 1 หมายถึง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่สำคัญมากที่สุด
 หมายเลข 2 หมายถึง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่สำคัญรองจากลำดับที่ 1
 หมายเลข 3 หมายถึง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่สำคัญรองจากลำดับที่ 2
 หมายเลข 4 หมายถึง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่สำคัญรองจากลำดับที่ 3
 หมายเลข 5 หมายถึง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่สำคัญรองจากลำดับที่ 4
 โดยจะเรียงลำดับความสำคัญเรื่อยไปจนถึงลำดับสุดท้ายซึ่งจะเป็นปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่สำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นเหตุผลนอกเหนือจากปัจจัยในแบบสอบถาม

3.4 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำ แบบสอบถามปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามัธยมศึกษาต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา ความถูกต้อง ความครอบคลุมของข้อรายการ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงให้เหมาะสม

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยยื่นหนังสือถึง
บัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุญาตทำการเก็บข้อมูล

3.5.2 นำแบบสอบถามมาตรวจเช็คความสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์การเก็บรวบรวม
ข้อมูล แบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด 145 ฉบับได้รับคืน 136 ฉบับโดยตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อย
แล้ว คิดเป็นร้อยละ 93.79

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 นำแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา วิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าร้อยละ

3.6.2 นำแบบสอบถามแบบสอบถาม ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อการ
เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ววิเคราะห์โดยคำนวณค่าร้อยละ จากการ
ให้ลำดับความสำคัญในปัจจัยทั้ง 6 ด้าน เพื่อหาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษา